Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 253. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 17-го ЛИСТОПАДА 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 17, 1977 No. 253. VOL. LXXXIV.

УКРАЇНЦІ В ДІЯСПОРІ ПОПРОЩАЛИ У ВІЧНІСТЬ ДВОХ СВОЇХ ПРОВІДНИХ ДІЯЧІВ: ГОЛОВУ ПУН СВ. П. ОЛЕГА ШТУЛЯ В БАВНД БРУКУ І КОЛ. ГОЛОВУ ЗЧ ОУН СВ. П. ПРОФ. СТЕПАНА ЛЕНКАВСЬКОГО В МЮНХЕНІ

ГОЛОВУ ПУН СВ. П. ОЛЕГА ШТУЛЯ ПОХОРОНЕНО В УКРАЇНСЬКОМУ ПАНТЕОНІ В БАВНД БРУКУ

Бавнд Брук, Н. Дж. — На українському православному цвинтарі в цьому Осередку Української Православної Церкви в ЗСА, на якому спочиває вже так багато видатних і заслужених українців, записаних в історії українських змагань і української культури та якому вже присвоєно назву Українського Пантеону, виросла минулої суботи, 12-го листопада 1977, ще одна могила історичної постаті вже з молодшого покоління — св. п. Олега Штуля-Ждановича, голови Проводу Українських Націоналістів, померлого в Торонті в Канаді в п'ятницю, 4-го листопада, на 60-му році життя.

Похоронні відправи в Бавнд Бруку очолив первоієрарх УПЦ в ЗСА, Блаженніший Митрополит Мстислав, який відправив заупокійну архиєрейську св. Літургію в сослуженні голови Консисторії УПЦ в ЗСА о. протопрес. Артема Селепини та численного духовенства. Апостольського Адміністратора УКЦеркви в ЗСА Владику Василя Лостена та УКЦеркву репрезентував на похоронах о. митр. Антін Борса, декан Ню Джерзі. Співав хор. Почесну сторожу біля вкритої національним українським прапором домовини в церкві і опісля на цвинтарі творили, побіч дружини Покійного пані Катерини та сина і дочки, провідні і видатні члени очолюваної покійним Олегом Штулем ОУН: новий голова ПУН д-р Денис Квітковський, генеральний суддя ПУН д-р Зиновій Книш, д-р Яків Маковецький з Європи, голова ОД-

Св. п. Олег Штуль-Жданович

ВУ проф. д-р Богдан Гнатюк, ред. Ярослав Гайвас, Микола Плавюк, голова УНО в Канаді Леонід Філь, інж. Юрій Карманін — щоб згадати тільки деяких. Прощальне слово в церкві виголосив Блаженніший Владика Мстислав і домовину з тлінними останками покійного Голови ПУН, після останнього „Вічная пам'ять" та „Видиш брате мій...", найближчі співробітники і друзі Покійного винесли з церкви та опісля траурним походом, з численними прапорами та делегаціями багатьох організацій та теренових Проводів ОУН з ЗСА, Канади, Европи і Південної Америки, перенесли до недалекої могили, біля якої і відбувся останній похоронний обряд.

Після відправ, над відкритою могилою промовив насамперед новий голова ПУН д-р Денис Квітковський (повний текст його прощальної і рівночасно програмової промови буде надрукований в черговому числі „Свободи")

(Закінчення на ст. 2-ій)

ПОХОРОНИ СЛ. П. С. ЛЕНКАВСЬКОГО

Мюнхен („Шлях Перемоги"). — У п'ятницю, 4 листопада ц. р. друзі-націоналісти й численні представники української громади відпровадили в останню дорогу незабутнього Революціонера й великого сина України сл. п. С. Ленкавського.

Вранці о 9-ій год. заупокійну Службу Божу і Панахиду в катедральному храмі відправив Преосв. Кир Платон Корниляк у співслуженні о. крил. С. Дмитришина, о. д-ра Гриньоха, о. М. Іваняка й о. диякона д-ра Б. Сенишина. Спів, як і під час усіх похоронних чинів, які правилися того дня, церковний хор під керівництвом д-ра М. Філя. Катедральний собор заповнили члени офіційних делегацій та представники громади.

По полудні зібралося коло 500 учасників, які з'їхалися з різних европейських країн, із-за океану та з цілої Німеччини, щоб на цвинтарі віддати останню честь Покійному. З Англії була 8-членна делегація, з Бельгії — 5-особова, з ЗСА — 2-членна, з Канади — 1, з Франції — 1, а з Австрії д-р М. Шевчук.

Тлінні останки спочивали в похоронній каплиці на катафальку під національним і революційним прапорами. Почесну стійку тримали сумівці з прапорами КУ СУМ та осередковим прапором. Похоронні відправи співслужили о. крил. С. Дмитришин, о. декан Турковид, о. д-р І. Гриньох, о. М. Амброз — всі від УКЦ, та о. протопрес. П. Дубицький від УАПЦ.

Перші прощальні слова були виголошені ще в похоронній каплиці. Від Владики Кир Платона Корниляка, від мюнхенської католицької парохії, від ректора УВУ В. Янова, від

Св. п. проф. Степан Ленкавський

себе особисто й від колишніх співв'язнів прощав о. д-р І. Гриньох, відмічаючи патріотизм і заслуги Покійного для Українського Народу. Отець протопресв. П. Дубицький попрощав зворушливими словами Покійного від нашої Православної Церкви та від себе особисто, підкреслюючи соборність ідеї чину та жертвенне служіння сл. п. Ленкавського Українській справі.

Від друзів-революціонерів прощав Покійного голова Проводу ОУН Я. Стецько. Він змалював постать сл. п. С. Ленкавського на тлі революційної боротьби останніх десятиліть і підкреслив його ідейні та революційні заслуги для України.

Важке осіннє небо висіло над сумним похоронним походом, який розтягнувся від похоронної каплиці аж до місця останнього спочинку Покійного. Похоронний похід очолювали прапори СУМ та сумівська молодь, яка несла численні вінки. За труною йшли офіційні делегації ОУН та від різних організацій УВФронту з різних країн світу, йшли представники політичних та суспільно-громадських організацій та

(Закінчення на ст. 2-ій)

Сенатор Вілліямс запропонував ще одну резолюцію для оборони прав людини на конференції в Белграді

Вашінгтон. — Відмічуючи конечність поставити на порядок нарад Белградської конференції специфічні випадки порушення прав людини, сенатор Гаррісон Вілліямс з Ню Джерзі зголосив минулого місяця резолюцію в Сенаті ЗСА з вимогою, щоб президент Картер дав відповідні інструкції в цьому напрямку американській делегації, очолюваній амбасадором Артуром Голдбергом. Резолюція має число 54 і її спрямовано до сенатської Комісії міжнародних відносин. Покищо ця Комісія ще не винесла резолюції на форум Сенату, помимо цього, що 31-го жовтня палата Репрезентантів ЗСА одноголосно схвалила відносно сильну резолюцію в цій справі.

Резолюція сен. Вілліямса не називає прізвищ поодиноких дисидентів і політв'язнів в СССР та його сателітах в протилежності до резолюції палати Репрезентантів (ч. 387), яка серед сімох політв'язнів згадує чотирьох українців — Валентина Мороза, Миколу Руденка, Олексу Тихого і Юрія Шухевича. Зголошуючи свою більш загальну змістом і коротшу формою резолюцію, сен. Вілліямс заявив, що робить це з премедитацією, залишаючи ініціятиву американській делегації, яка має до розпорядження цілий ряд обґрунтованих випадків переслідування і ув'язнення советськими властями поодиноких осіб за їхні національні, релігійні і політичні переконання. Назвавши ряд прізвищ у своєму слові на форумі Сенату, сен. Вілліямс згадав В. Мороза, М. Руденка і О. Тихого.

Ініціятива в справі цієї та інших резолюцій зголошених в Конгресі ЗСА законодавцями із стейту Ню Джерзі вийшла з Комітету Оборони Валентина Мороза цього стейту, що й підтвердив сен. Вілліямс в листах до Ігоря Ольшанівського, члена комітету. Дякуючи сен. Вілліямсові за заходи в Сенаті, комітет листовно звернув увагу на конечність більшого наголошування переслідування в Україні і знущання над українськими політв'язнями, за їхнє обстоювання прав людини і національних прав українського народу.

Відворотна тактика в Белграді: комуністи обвинувачують ЗСА за людські права

Белград, Югославія. — Делегації Совєтського Союзу і Чехо-Словаччини на Европейській Конференції для справ безпеки і співробітництва в Белграді почали застосовувати тепер відворотну тактику супроти демократичних країн, а зокрема проти З'єднаних Стейтів Америки, закидаючи їм „масове порушення прав людини". Голова совєтської делегації Юлій Воронцов обвинувачує уряд ЗСА за толерування расової й іншої дескримінації при влаштуванні на працю, використування дітей на роботах і обмеження робітників на страйк. „Ми можемо вам подати тисячі конкретних прикладів, які ілюструватимуть брак прав людини в З'єднаних Стейтах Америки", — заявив піднесеним голосом совєтський делегат Воронцов. Знову ж чехо-словацький делегат Ріхард Дворак заявив, що відсоток злочинів в ЗСА показує „здеформовану мораль і хворобу американського суспільства". Голова американської делегації Артур Голдберг, відповідаючи на обвинувачення СССР і Чехо-Словаччини, до речі перше таке обвинувачення від часу відкриття другої фази Европейської Конференції, метою якої є перевірка виконання Гельсінкської угоди, заявив, що „стан людських прав і економії в моїй країні не є ідеальним, але я не заміняв би цього стану ніколи, в обох відношеннях, за стан який існує в Совєтському Союзі і Чехо-Словаччині", — сказав представник ЗСА у Белграді під оплески багатьох делегатів.

Бегін запросив Садата промовляти в ізраїльському парляменті

Єрусалим/Каїр. — Після того, як єгипетський президент Анвар ель-Садат у понеділок, 14-го листопада, заявив американському телевізійному коментаторові Волтерові Кронкайтові, що готовий ще цього тижня промовляти в ізраїльському парляменті (Кнессеті) якщо одержить формальне запрошення, ізраїльський прем'єр Менахем Бегін повідомив, що передасть таке запрошення через американського амбасадора в Ізраїлі, Семюела Луїса. Амбасадор ЗСА мав передати це запрошення у вівторок, 15-го листопада, після нарад в тій справі ізраїльського парляменту.

Заяви лідерів обох держав створюють можливість, що вперше від 1948-го року, коли проголошено самостійність Ізраїля, провідник арабської держави відвідає цю жидівську країну. Політичні аналітики передбачають можливість, що Садат і Бегін можуть розпочати безпосередні переговори в справі ліквідації довготривалого арабсько-ізраїльського конфлікту навіть перед поновним скликанням Женевської мирової конференції.

Діялог між Садатом і Бегіном розпочався минулої середи, 9-го листопада, коли єгипетський Президент сказав, що готовий переговорювати з ізраїльськими властями в справі миру „навіть в ізраїльському парляменті". Відтак, прем'єр Бегін, спершу вважаючи, що заява Садата — це тільки пропагандивний маневр, сказав, що вітатиме Садата в Єрусалимі. Однак, у понеділок, 14-го листопада американський коментатор Кронкайт перевів інтерв'ю з обома державними мужами, в наслідок чого дійшло до формального запрошення для Садата промовляти в ізраїльському парляменті.

Президент Садат заявив, що виступить в Кнессеті „без жадних передумов" і хоче „вповні обговорити ситуацію" на Близькому Сході і представити ізраїльським законодавцям і членам уряду „арабський погляд на цілу справу".

Спершу уряд ЗСА був заскочений таким швидким розвитком подій на Близькому Сході, але вже в понеділок, 14-го листопада, речник Білого Дому повідомив, що президент Джіммі Картер вдоволений фактом, що заіснувала можливість діялогу між Садатом і Картером, а Державний департамент заявив, що ЗСА готові передати запрошення Бегіна Садатові. Прем'єр Бегін попросив Америку сповняти ролю посередника, бо Ізраїль не має дипломатичних зв'язків з Єгиптом.

ЙОСИФ ТЕРЕЛЯ ЗНОВУ У „ПСИХУШЦІ", ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ГЕЛЬСІНСЬКОЇ ГРУПИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Йосиф Тереля — відомий український політичний в'язень, який відбував жахливе ув'язнення у сумновісній „психушці" Учр. ЖХ ЯО 100/5 м. Сичівки (Сечовка) від грудня 1972 до квітня 1976 р., автор опублікованого на Заході листа до шефа КГБ Ю. Андропова з 21 грудня 1976 р. — знову запроторений у психіятричну тюрму у Сечовці. На початку червня 1977 р. обласний суд Закарпатської області постановив вислати Йосифа Терелю знову до Сичівки. Перед тим його держали короткий час у психіятричній лічниці Закарпатської области в м. Берегово, куди його завезли арештованого на доручення КҐБ. У своєму листі до Ю. Андропова Тереля писав:

„7 квітня 1976 року мене звільнили... Який парадокс! 26 квітня видали мені пашпорт, та признали воєннозобов'язаним. Повторилася історія з відомим політв'язнем Буковським. Вдома мені не давали можливості жити. Мою дружину Олену Терелю, на місяць перед моїм звільненням, вигнали з праці, анулювали прописку, як незаконну. Скажіть, невже ж прописка з СРСР може бути незаконною?..

Від мене „психа" за радянською діягнозою, вимагали покаяння і відмови від моїх переконань. Невже ж психічно хвора людина може порушити основи радянської влади? Яка одначе неупевнена в собі влада, коли вона мусить людей, які мають власні думки, назвати психічно хворими, або ворогами держави..."

„Після усього, що я перетерпів в таборах і тюрмах і того, що чекає мене в будучому, я кажу — Ні! Бути громадянином СРСР це злочин! Це значить бути разом з Вами і з тим Союзом, що іменує себе КГБ. Я змушений виїхати з рідної землі тільки тому, що вона скалічена чужими гнобителями. Мені нема місця на ній, бо я не такий, яким мене хочуть бачити органи КГБ. Але я вірю, що ми повернемося на Україну, на Україну вільну, що буде рада прийняти усіх, хто бажає їй добра і процвітання.".

У відповідь на бажання Терелі виїхати закордон його знову запроторили у „психушку", а його дружині, яка є хірургом і живе в м.Свалява, Чапаєва 8, Закарпатської області, ще далі не дають праці, а останню почали її виживати з хати. Одночасно почали наставляти проти неї різних людей та погрожувати їй за мнимі „недогляди", коли вона ще працювала у лічниці.

Наспіла теж вістка про нові переслідування і натиск на членів Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Так, наприклад, 4 жовтня ц. р. у Києві задержали на вулиці Петра Вінса, сина Георгія, і зробили йому „попередження". Вже перед тим почалася була кампанія проти нього, включно з наклепницькими нападами на нього, його колишніх колег-студентів з сільсько-господарської академії.

Раю Руденко, дружину Миколи Руденка, який відбуває 7-річний присуд, звільнили з праці і викидають з мешкання.

А. Голумбієвську із Одеси, яка підписала заяву в обороні арештованого 2 березня 1977 р. Василя Барладяну викликували останньо на допити в КҐБ і погрожували арештом.

Василь Барладяну продовжує уміжчасі свою голодівку.

Таксамо голодує Леонід Сірий, автор відомого листа до Брежнєва з 14 листопада 1976 р. Сірий вимагав, щоб йому дозволили еміґрувати і недавно йому відмовили у цьому. Після того Сірий почав голодівку.

Недавно з'явився у Києві д-р М. Ковтуненко, який заломався і підписав заяву проти Миколи Руденка. В серпні 1976 р. Ковтуненко заявив був, що „мені предложили співпрацювати інформатором КҐБ, а саме, щоб я наглядав і доносив на Миколу Руденка про те, що він проти властей і входить в групу Сахарова. Я повністю поділяю погляди Руденка Миколи і буду їх обороняти наскільки зможу. Вважаю, що у нас немає навіть простих свобід. Я вірю в Україну". Деякий час після того його арештували.

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД СУМА, ІНЖ. МИРОСЛАВА ШМІҐЛЯ ПЕРЕОБРАНО НА ГОЛОВУ КРАЙОВОЇ УПРАВИ

(Продовження з попереднього числа)

З'їздовий бенкет і баль

Вечором о год. 8:30 розпочався великий з'їздовий бенкет і товариська забава, у яких взяли участь численні представники центральних і льокальних громадських та молодечих організацій та біля 300 гостей. Програму бенкету почав загальним привітанням інж. М. Шміґель, а ролю майстра церемоній сповняв Корнель Василик, член КУ СУМА і голова нюйоркського Осередку. Допомагав йому, зокрема при представленні американських гостей, ред. І. Длябога. Бенкет розпочато молитвою, що її провів о. Роман Мірчук. В часі бенкету проф. Зенон Саган виголосив доповідь на тему: „Що нам робити?", порушивши у ній цілий ряд виховних проблем. Прелеґент зокрема відмітив, що справа виховання української молоді, не тільки сумівської, але всієї, мусить вискочити на передове місце, інакше нам грозить занепад.

Він, як раніше інж. М. Шміґель, повернувся до теми об'єднаної дії СУМА, Пласту і ОДУМ-у, вирівнявши різниць поглядів між ними тощо. Маючи великий досвід у виховній роботі, проф. З. Саган пропонує, щоб усі три молодечі організації обмінювались виховниками, влаштовували спільні фестивалі, прогулянки, спортові зустрічі, що стимулюватиме зближення молоді. Усні привітання на бенкеті виголосили: мгр О. Коваль, представник ОУВФ в ЗСА Андрій Соколик, представник Екзекутиви УККА ред. І. Длябога, репрезентант Пласту В. Свинтух, ОДУМ-у — А. Філімончук, КУ ТУСМ-у А.Прядка та багато інших Український Народний Союз репрезентував на цьому бенкеті заступник головного предсідника д-р Іван Флис, який передав при цій нагоді на руки керівника бенкету чек на 1.000 доларів, як пожертву

(Закінчення на ст. 4-ій)

Українці ведуть акцію з нагоди совєтської виставки в Лос Анджелесі

Філядельфія, (З. Л.) — Комітет Оборони В. Мороза у Філядельфії включився, разом із організацією „Смолоскип" та іншими організаціями, у протестаційну акцію з приводу відкриття 3-тижневої, офіційної совєтської виставки для відзначення 60-річчя большевицької революції. Виставка почалася в суботу, 12-го листопада ц. р., у „Конвеншен Гол" у Лос Анджелесі у Каліфорнії.

Фактичним завданням цієї три-тижневої совєтської виставки у Лос Анджелесі є вести фальшиву пропаганду та баламутити американське громадянство про „здобутки" комуністичного режиму в СССР на протязі 60 років.

Організація „Смолоскип" та Комітет Оборони Валентина Мороза вислали до Лос Анджелесу українську групу, зложену із 4-ох молодих людей, із завданням допомогти зорганізувати і перевести на місці відповідну українську протестаційну та вияснюючу акцію серед американської публіки, преси та відвідувачів виставки про дійсний стан в Україні під московсько-большевицькою окупацією на протязі останніх 60-ти років, роздаючи відповідні летючки, переводячи пресові конференції та інші відповідні протестаційні акції.

В українській групі беруть участь з рамени „Смолоскипу" Юрко Миськів, Орися Бурдяк і Петро Качмар, а з рамени Комітету Оборони Валентина Мороза — Зоряна Луцька.

Головним завданням цієї української групи є довести до відома американської публіки, що 60 літ большевицької революції — це для України означає 60 років втрати своєї власної державної свободи і незалежности, що так звані успіхи большевицької революції принесли в дійсності для України штучно аранжеровану Москвою голодову смерть понад 6 мільйонів українців, що „успіхи" большевицької революції на протязі 60 років означають для України знищення Московою Українських Церков, української культури і науки, масові безправні довголітні ув'язнення у тюрмах, психіятричних закладах та засилання до концентраційних таборів, позбавлення українців в Україні усіх релігійних, політичних та людських прав, русифікацію та генocид України.

Слід згадати, що деякі жидівські організації переводитимуть також широко закроєну протестаційну акцію проти совєтської виставки та її облудної пропаганди.

Шах Ірану прибув на відвідини до ЗСА

Вілліямсбург, Вірджінія. — У понеділок, 14-го листопада, сюди прилетіли іранський шах Мохаммед Різа Паглеві і його дружина Фараг на 3-денні офіційні відвідини ЗСА. Шах має відбути дві наради з президентом Джіммі Картером у Вашінгтоні, під час яких правдоподібно буде обговорено питання дальшої військової допомоги ЗСА Іранові, зокрема продаж бомбовиків типу „Ф—16", а також передбачають, що Шах пообіцяє що під час наступних нарад Організації Держав—Експортерів нафти (ОПЕК), які відбудуться в грудні,Іран не підтримуватиме пропозиції в справі підвишки цін на нафтову ропу.

У Вілліямсбургу та Вашінгтоні поліційні чинники поробили заходи відносно безпеки для Шаха і його дружини, бо хоча в день їхнього прибуття до Вілліямсбургу кількасот іранців вітали їх з великим захопленням, то інша група громадян Ірану, зокрема студентів з американських університетів, перевела протестаційну демонстрацію, закидаючи Шахові, що він порушує права людини в своїй країні.

Українсько-Американська Фундація в Чікаго цієї суботи матиме зустріч з громадянством

Чікаго (В. Нечай). — У зв'язку із вечором-зустріччю Українсько-Американської Фундації ім. Романа В. Смука, мол., в Чікаго, що відбудеться тут в суботу, 19-го листопада, в авдиторії парафії свв. Володимира і Ольги, прибуде сюди президент Шевченківської Фундації в Канаді д-р Ізидор Глинка, який доповідатиме про цю фундацію, засновану перед десятьма роками. Почесними гостями цього вечора будуть: колишній довголітній мейор Вінніпеґу Степан Дзюба і проф. д-р Юрій Фединський з університету Індіяни.

В розваговій частині виступить ансамбль бандуристів місцевого відділу ОДУМ, під мистецьким керівництвом Анатолія Луппо та вокальний квінтет „Зорепад". (Деякі інформації про Фундацію подані в інтерв'ю ред. Ст. Женецького з президентом Фундації д-ром Романом Смуком надруковані на 2-ій сторінці в цьому числі).

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holi days by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Негативна „позитивна акція"

Недавно американські газети повідомили, що уряд президента Джіммі Картера посилив свої заходи, щоб запевнити, що підприємства, власниками яких є члени расових меншин, отримували даний відсоток всіх федеральних контрактів, зокрема на розбудову мешканевих домів, шкіл, шляхів, мостів, і т.д., не зважаючи на те, що ціни цих фірм можуть бути вищі від цін інших фірм і також не беручи під увагу, що підприємства расових меншин можуть мати менш кваліфікованих робітників від інших фірм. Білий Дім твердить, що така „позитивна акція" конечно потрібна, щоб расові меншини здобули собі „належне місце в американському бизнесовому світі", зокрема в будівельній індустрії.

Очевидно, що всі американські громадяни, включно з неграми, пуерто-ріканцями, мехіканцями та індіянами — термін расові меншини стосується тільки згаданих — повинні мати всі можливості поліпшити свій життєвий рівень і мати таке саме право, як всі інші громадяни ЗСА старатися здобути для своїх фірм контракти федерального уряду.

Проте, пропозиції Білого Дому, які мають на меті допомогти расовим меншинам, в дійсності представляють собою дискримінацію проти фірм, власники яких належать до білої чи до монгольської рас, бо американські громадяни італійського, українського, ірляндського, польського чи китайського походження не заховані до меншин. Уряд президента Картера, наприклад, вимагає, щоб з 4-ох більйонів долярів, що їх Конгрес схвалив на будову шкільних будинків, шляхів, парків і т.д., принаймні 10 відсотків, тобто 400 мільйонів долярів були виплачені фірмам, власниками яких є члени расових меншин.

Ця вимога Білого Дому несправедлива. Надавання першенства для фірм расових меншин представляє собою „зворотну дискримінацію" проти білих громадян ЗСА. Українські, італійські чи китайські підприємства не дістають жадних спеціяльних привілеїв від федерального уряду, натомість негритянські чи пуерто-ріканські фірми мають мати запевнених 10 відсотків із видатків уряду на будівельні цілі.

Таку „зворотну дискримінацію" пропонує теперішній уряд ЗСА також при прийманні кандидатів до вищих шкіл і на працю, зазначуючи, що члени расових меншин повинні мати спеціяльну квоту. Найвищий Суд тепер розглядає клопотання одного білого студента, який твердить, що Медична Школа Каліфорнійського університету порушила його конституційне право рівноправности перед законом, бо замість нього прийняла менше кваліфікованих кандидатів тільки тому, що вони належать до расових меншин і для них встановлено спеціяльну квоту.

Як бачимо, теперішній уряд ЗСА у всіх секторах підтримує „позитивну акцію", як це Білий Дім окреслює надавання першенства членам расових меншин, хоча в дійсності ця політика представляє собою „зворотну дискримінацію" проти білого населення ЗСА, включно з членами білих етнічних меншин. Правильно твердить багато юристів і коментаторів, що принцип „позитивної акції" порушує ті статі федеральної та стейтових конституцій, які гарантують всім громадянам ЗСА рівноправність перед законом.

Вимога Білого Дому, щоб будівельні фірми, власниками яких є члени расових меншин, одержували запевнений відсоток федеральних контрактів, є також дуже небезпечною, бо в ній підкреслено, що ті фірми повинні діставати ці контракти навіть якщо їхні робітники менше кваліфіковані від працівників інших підприємств. Існує небезпека, що якість виконаної роботи, наприклад, будова мосту, шляху, школи тощо, може бути гіршою, бо робітники даних фірм менш кваліфіковані і тоді може заіснувати загроза, що така споруда завалиться чи не буде такою безпечною, як була б, якщо б її будувало найбільш кваліфіковане підприємство. Отже, також із суто практичного боку, принцип „позитивної акції" має негативну вартість.

Ярослав Курдидик

ПРЕВЕНТИВНА ВІЙНА, ЯК ОБОРОНА ІЗРАЇЛЯ

Поруч безлічі важливих політичних проблем, що стануди перед Заходом та очікують своєї невідкладної і послідовної розв'язки, на першому місці слід поставити справу Близького Сходу.

Тепер витворилася така приблизно ситуація, що ЗСА, які залишилися малощо не відокремлені у підтримуванні Ізраїля, мають проти себе „арабський дипломатичний моноліт", а його підтримує т. зв. „третій світ", що хоч не відіграє покищо будь-якої вирішної ролі у цій справі, але має досить мобільної сили, щоби своїми впливами поставити Ізраїль у своєрідну ізоляційну політичну позицію.

Сьогодні чимало чільних світових коментаторів висловлюють думки, що хоч після дуже довгих позакулісових дипломатичних намагань прийде врешті-решт до Женевської конференції, але всі вони ставлять під сумнів, чи після 29-ох років ця конференція зможе припинити та остаточно зліквідувати цю, як її часто називають, перманентну, хоч із перебоями, близько-східню війну.

Починаючи від 1956 року, тобто із часу „Суезької кризи", американсько-ізраїльські взаємовідносини не були ще ніколи на такому рівні, як від часу спільної американсько-совєтської декляраціі із 1-го жовтня ц. р. Як загально відомо, у цій спільній декляраціі про Близький Схід говориться про — „легітимні права палестинського народу", і, як можна було цього очікувати, ця заява викликала в Ізраїлі велике обурення і повінь критики про незалежну державу Палестини, хоча із дипломатичних кругів є достовірні підтвердження про те, що Ізраїль був про таку заяву заздалегідь повідомлений „окружною посередньою дорогою".

Прем'єр Біґен, а також і міністер Даян заявили у зв'язку з цією декляраціею, що позиція Ізраїля залишається і надальше незмінною, а це слід розуміти так, що вони не будуть переговорювати із ПВО (Палестинська Визвольна Організація). Згодом однак цю відносно різку заяву дещо злагіднено. Із цієї змодифікованої заяви виходить, що уряд Ізраїля погоджується на те, щоби в Женеві не приймали участи „відомі члени ПВО", або, іншими словами — Ізраїль „закриває очі" на те, коли у з'єднану арабську делеґацію будуть включені члени ПВО.

Але аж два дуже поважні джерела, „Ю. С. Армед Форсес" і „Ліджен", а надобавок такі поважні воєнно-політичні коментатори, як Дж. Ейвен, Р. В. Лейдр, чи полк. Р. В. Гейни видвигають здогадну, але водночас дуже цікаву концепцію про те, що може постати на дальшу мету, коли конференція у Женеві не доведе до якоїсь путньої злагоди і розв'язки. Коли ж підсумувати різні голоси із наведених джерел, то з них виходить, що, не зважаючи на всі старання суперпотуг, Ізраїль приготовляється дуже активно до, як її називають — „війни повного знищення" в тому самому часі обидвох арабських армій, тобто Єгипту та Сирії, які є для Ізраїля постійною, а водночас і найбільшою загрозою.

На основі достовірних та авторитетних західніх джерел, Ізраїль має у пляні блискавично та доосновно знищити ці дві армії, а коли б зайшла потреба, то це знищення готове охопити також і армію Йорданії, але із такою безоглядністю, щоби ці армії не були після того в силі загрожувати Ізраїлеві щонайменше на найближчих 10-15 років. З американських джерел підтверджують таку евентуальну можливість повного знищення цих трьох арабських армій.

У простих словах, ізраїльський плян зводиться до того, щоби всю зброю, яку ця країна нагромаджувала в останніх роках, вжити із такою зосередженою силою нищівности проти арабських армій, що поки ЗСА встигнуть та зможуть інтервеніювати і таким робом привести до будь-якого стану, чи форми замирення, не повторилася ситуація із 1973 року, під час якої тільки найрішучіший натиск з боку ЗСА врятував тоді цілковитий розгром єгипетської армії, що попала тоді над Суезьким каналом у безвихідне і майже трагічне положення.

Варто теж згадати, що західні військові фахівці допускають таку евентуальну правдоподібність ізраїльської „блискучої побіди", при чому слушно завважують, що Ізраїль, перевівши таку „превентивну інтервенцію", звільниться від дуже важливого та необхідного для нього повітряного постачання з боку ЗСА. Друга, не менш важлива справа, що така швидкість у заплянованій „блискавичній" превентивній війні — виключить евентуально ембарго арабської нафти, яке у попередніх роках загрожувало майже повним мілітарним паралічем усього Заходу.

Американські та европейські військові джерела подають, що теперішня військова міць Ізраїля, коли її порівняти із силою з 1973 року, зросла на 60-70 відсотків під час того, коли сила Сирії, а зокрема Єгипту, який уміжчасі зірвав із Совєтським Союзом, має заледве 80-90 відсотків цієї військової потенції, яку мала у 1973 році.

Щоби вдержати цю свою „блискавичну готовність", Ізраїль намагається розбудувати та піднести у переважаючий спосіб над арабами свою технологічну і вогнебійну переваґу. Ізраїль намагається приспішено доповнити свій дотеперішній бойовий арсенал новою системою повітряної переваги й оце закупив у ЗСА додаткових літаків винищувачів: 24, Ф-15 і 200, Ф-16, які мають бути доставлені до кінця 1979 року.

Незалежно від того, Пентагон погодився продати Ізраїлеві озброєних гелікоптерів типу „Кобра" на додаткову суму 60 міл. і доставити американські танки М-60 та 155 мм. гавбиці і найновішого типу панцерні вози для перевозу піхоти — разом на суму 325 міл. долярів.

У зв'язку з цими вістками, американські коментатори твердять майже однозгідно, що мілітарний потенціял Ізраїля та його постійне поповнювання і розбудова перебороли набагато оборонні вимоги тієї держави, а логічний висновок із того, що Ізраїль може рішитися на кожночасну превентивного характеру модерну інтервенцію.

Для прикладу, кількість танків, які нагромадив Ізраїль, зросте у найближчому часі із 2,200 до 3,300, а панцерних возів із 4,200 до понад 7,000.

Міжнародні військові речники кажуть, що Ізраїль, разом зі своєю повітряною бойовою силою та морською фльотою, готовий добитися у 1980 році до такої міці, що матиме загального військового виряду у 2-3 рази більше, як буде йому потрібно, коли він захотів би перевести свою повну воєнну мобілізацію.

Навіть під сучасну пору Ізраїль має таке модерне озброєння і в такій кількості, а при тому такі підготовані і вишколені резерви вояків усіх без виїмків родів зброї, що його не мають навіть і середньої величини держави.

Мабуть не буде зайвої пересади в тому, що сказав колись Бен Ґурійон — „Ізраїль не має великої армії, але його сила в тому, що все населення Ізраїля — це одна суцільна армія"...

Степан Женецький

РОЗМОВА ПРО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ ФУНДАЦІЮ

(1)

Дня 14 листопада ц. р. сповнився рік від часу інавгурації Українсько-Американської Фундації (далі скороч.: УАФ), яку заснувала родина покійного Романа В. Смука, сина Романа І. і Стефанії Смуків в Чікаго, асигнувавши 250.000 дол., як основний капітал цієї Фундації. З нагоди цієї річниці, підписаний відбув розмову з д-ром Романом І. Смуком, що її друкуємо нижче.

Питання: Про засновану Українсько Американську Фундацію вже появилися численні статті в українській еміграційній пресі. Але заснування, а головним чином вивінування таким поважним вкладом УАФ, яка служитиме для збереження і поширення української науки і культури та української спадщини в Америці, — це таке високопатріотичне і шляхетне діло, що про нього треба часто говорити і писати. Тому дозвольте на пару питань відносно УАФ.

Питання: Український загал за океаном уже знає з попередніх статтей, що Ви з ініціятивним Комітетом заснували Українсько-Американську Фундацію в пам'ять передчасно померлого Вашого єдиного сина, Романа В. Смука, що був здібним нуклеарним інженером. Як Вам прийшла на думку ця ідея відзначити пам'ять сина заснуванням УАФ?

Відповідь: Прийшовши до себе після великого горя, втрати нашого єдиного сина, я, разом з моєю дружиною Стефанією, стали застановлятися над тим, у який спосіб відзначити б нам втрату нашого сина, щоби з того вийшла користь для загальної справи українського народу. Спершу ми думали дати більші одноразові пожертви для різних українських установ як НТШ, УВАН та інших наукових установ. Але цю думку ми залишили, бо уважали, що це будуть тільки одноразові, отже, скоропроминальні пожертви. Дальше ми почали думати про заснування Фундації імени нашого сина при котромусь з американських університетів, зокрема Міннесотському, де був довголітнім професором відомий український громадський і політичний діяч, поет і науковець — д-р Олександер Грановський. Але залишили цю думку, коли довідалися, що цей, як зрештою і всі американські університети, гроші радо на фундацію прийме, але завідувати ними, тобто, на що мають видаватися фонди з такої фундації, а це — на які цілі вони будуть призначатися, буде університет, а не український фундатор, чи радше український заряд фундації. А це означало би, що фонди тієї української фундації були би призначувані і на не українські цілі, чого, очевидно, ми собі не бажали. Після того ми рішили, в порозумінні з нашими братськими організаціями та церковними і світськими чинниками, заснувати Українсько-Американську Фундацію, яка має залишитися народним майном і фонди з неї будуть видаватися тільки на збереження і розвиток української науки і культури та нашої спадщини в ЗСА.

(Закінчення буде.)

ГОЛОВУ ПУН...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ди"), а дальше прощали Покійного д-р А. Жуковський від Президента УНР в екзилі, та В. О. УНРади, Б. Гаюк від молодших членів ОУН і друзів Покійного, проф. д-р Богдан Гнатюк від очолюваної ним Головної Управи ОДВУ, Леонід Філь від очолюваної ним Головної Управи УНО в Канаді, А. Костюк від СВУР в Англії, В. Дідович від УВУ-СВУР у Німеччині, Добущ від Теренового Проводу в Англії, сотн. Станиславів від Союзу Ветеранів Українського Резистансу, Б. Зорич від зорганізованих членів ОУН в Канаді, представник Союзу Ветеранів Українського Резистансу та вкінці,, голова теренового Проводу ОУН в ЗСА курінний Максим Скорупський, який і запросив учасників похорону на тризну в недалечкому великому ресторані. Жалобний обряд закінчено співом „Ще не вмерла Україна".

Між сотнями осіб під час похоронних відправ в церкві і на цвинтарі були заступлені всі наші політичні й громадські угрупування, між ними такі провідні діячі, як генаральний секретар ЗП УГВР Микола Лебедь та д-р Мирослав Прокоп і ред. Роман Ільницький з ОУНз; Андрій Соколик та д-р Іван Скальчук з революційної ОУН, Український Конгресовий Комітет Америки репрезентували адміністраційний директор мгр Іван Базарко і редактор „Українського Квартальника" д-р Володимир Душник, а між приявними в церкві був екзекутивний віцепрезидент УККА і головний предсідник УНС Йосип Лисогір, який після відправ у Церкві виїхав на наради Секретаріяту СКВУ в Торонті, головний предсідник УР-Союзу та черговий екзекутивний віцепрезидент УККА інж. Іван Олексин та численні інші.

Під час тризни в ресторані, якою проводив д-р Сергій Кротюк, прощали Покійного, згадуючи про його повне труду, боротьби і заслуг життя, генеральний суддя ПУН д-р Зиновій Книш, який урядово проголосив, відкликаючись на відповідні постанови правильника ОУН, що новим головою ПУН, з усіми правами і обов'язками цього посту, є д-р Денис Квітковський, дотеперішній перший заступник покійного голови Олега Штуля-Ждановича. Дальше промовляли: пані Марія Квітковська від Українського Золотого Хреста, мгр Іван Базарко від УККА, о. проф. д-р Войнар, ЧСВВ, від Наукового Т-ва ім. Шевченка. (Головну Раду Наукових Тоариств ім. Шевченка репрезентував на похороні її генеральний секретар проф. д-р Петро Стерчо). ред. Роман Ільницький від ЗП УГВР, мгр Іван Геврик від УНСоюзу, членом якого був Покійний, д-р Теодозій Сендзік від УРДП, пані Бойдуник від СФУЖО, Остап Квітковський від „Зарева", інж. В. Михальчук від УНЄ у Франції та ряд інших прізвища яких будуть — сподіємось — проголошені в офіційному повідомленні про ці зворушливі і в кожному відношенні соборні похоронні обряди по своїй вдачі скромного, але одного з найвидатніших провідних діячів і борців за щастя-долю свого народу і своєї Батьківщини нашої доби, св. п. Олега Штуля-Ждановича.

СЛ. П. С. ЛЕНКАВСЬКОГО...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

установ, сумівська й пластова молодь, друзі й симпатики Покійного — думки усіх витали навколо дорогої Особи, яку супроводжали на останній спочинок.

Останній привіт складали над відкритим гробом: сотн. Лев Футала від імени колишніх вояків УПА з ЗСА, Канади й Европи, А. Соколик від друзів націоналістів у ЗСА та Канаді, М. Захарчук — від ТП ОУН у Великій Британії, мгр О. Коваль — від друзів з Бенелюксу та від імени ЦУ СУМ, д-р В. Косик — від друзів у Франції, ред. С. Мудрик — від ТП ОУН в Німеччині, від співробітників „Шляху Перемоги" та від імени Надзірної Ради друкарні „Ціцеро", інж. І. Кашуба, кол. в'язень Авшвіцу, від імени кол. політв'язнів польських і німецьких тюрем та концтаборів, словак В. Берко — німецькою мовою від народів АБН.

Останній акт над відкритим ще гробом довершив голова Проводу ОУН Я. Стецько, який грудку рідної землі (тримала на вишиваній подушці сумівка Х. Шупер) поклав на труну, промовляючи останні слова: „На твою домовину у мандрівку вічности кладу грудку землі з вічного міста України, святого Києва, куди прямував Твій життєвий шлях".

ТРИЗНА

Тризну, на яку запросив учасників похорону проф. Г. Васькович і якою проводив ред. С. Мудрик, відкрив коротким словом голова Проводу ОУН Я. Стецько, привітавши присутніх представників і гостей.

Висловами співчуття й поминальними словами розпочав тризну мгр В., Дідович, заступаючи мґра А. Мельника, голову ЦПУЕН, який підкреслив заслуги Покійного як основоположника ОУН, як людину серця й розуму, та підкреслив вагомий вклад Покійного у працю 1-го Світового Конгресу Вільних Українців.

Від болгарського народу промовляв колишній державний секретар д-р Д. Вальчев, який вважав за велику почесть знайомство з Покійним, якому приписав апостольські прикмети відданости ідеї, вірности та скромности. Він висловив співчуття і солідарність в боротьбі від імени болгарського народу.

Ред. І. Дмитрів, 1-ий заст. голови Союзу Українців у Великій Брітанії, прощав Покійного від голови СУБ, членів Ради, Президії Ради і Головної Управи СУБ, від імени управ Секцій СУБ, управ Відділів та Осередків, як і від імени усіх членів СУБ і склав на руки голови Проводу ОУН найглибші співчуття з приводу втрати сл. п. С. Ленкавського.

Від імени хорватських організацій об'єднаних в АБН, промовила хорватська студентка Дубравка Горватіч, внучка старії хорватської революціонерки-націоналістки Л. Рукавіни, яка поставила Покійного у приклад для молоді народів АБН.

Від українців Канади, від себе особисто й від Світового Академічного Комітету Вільних Українців прощав Покійного проф. Я. Рудницький.

Від імени студіюючої молоді прощав Покійного А. Гайдамаха, а від КУ СУМ в Німеччині В. Панчук.

М. Гайва, член Головної Управи Об'єднання бувших Вояків Українців у Великобрітанії, підкреслив, що Покійний дав був воякам гарячої зброї — „зброю духа", яка стала найгрізнішою для ворогів України.

Інж. Г. Комаринський прочитав зворушливого листа від співмешканця д-ра М. Коновальця, прощав від ректорату УТГІ, з яким Покійний довгі роки співпрацював, від Крайової Пластової Старшини і пластової молоді в Німеччині.

М. Гринюк прощав від імени КУ СУМ у Великобрітанії, від сумівської молоді, від себе особисто і також від земляків Станиславівської Землі. Він рівнож передав, що о. крил. М. Матичак і о. д-р П. Стецюк в тій самій хвилині в Дарбі, Англія, відправляють Панахиду за упокій душі сл. п. С. Ленкавського і просили скласти від їх імени вислови співчуття на руки голови Проводу ОУН.

При кінці тризни проф. д-р Г. Васькович подякував усім отцям, які служили похоронні відправи, офіційним делеґаціям, представникам і присутнім гостям за відання останньої шани й чести Покійному. На його заклик присутні відспівали багату на прощальну символіку пісню за словами Б. Лепкого „Видиш, брате мій".

Проф. д-р М. Біла

ПРОФ. БОРИС М. МАРТОС

(4)

Продовжуючи далі своє твердження, проф. Б. Мартос доказував, що в нашому суспільстві є цілий ряд суперечностей, які шкодять суспільним інтересам, затримують поступ, вносять безладдя в життя, спричиняються до цілого ряду ненормальних явищ. Дальше він доказував, що багатство поруч із злиднями; задоволення кожної примхи поруч із турботою про шматок хліба; до того величезні багатства і розкішне життя належать часто тим, хто цілком не працює, не утворює ні одної корисної речі; поруч із цим непівголодним ходить той, хто невпинно працює над продукцією запасів їжі, напівроздягнений той, чиї руки виробляють одежу; у вогкому темному кутку живе сім'я того, хто будує величезні кам'яниці; тоді, як одні надриваються над непосильною роботою, другі не можуть знайти собі праці, не дивлячись на все своє бажання; сотні тисяч безробітних не можуть знайти собі праці тоді, коли вони могли б осушити болота, проложити дороги, виробити цілий ряд речей, в яких відчувається потреба. І в таких соціяльно-економічних обставинах вони — ці бідні люди мусять знайти для себе й своїх дітей їжу, щоб не померти з голоду, а тому вони переобтяжують себе надмірно працею...

Так писав про соціяльно-економічний стан на наших землях більше, ніж 50 років тому проф. Б. Мартос у своїй книзі п. з. „Теорія кооперації" в підрозділі про „Соціяльні підстави кооперації", але, (очевидно він ще тоді не був ознайомлений з концепціями модерного капіталізму), де такі соціяльно-економічні справи повністю беруться до уваги, а забезпечення робітників матеріяльно перевищує прибутки тих робітників, які живуть і працюють у тих країнах, де реалізуються соціялістичні концепції. Тож на підставі наукових праць з ділянки соціяльно-економічної, зовсім справедливо буде зарахувати проф. Б. Мартоса до історично-реалістичної школи нової економічної системи соціологічного типу, зближеного до етизму, та християнської моралі, що спирається на основи святого письма, яке голосить християнський суспільно-економічний справедливий лад для всіх людей.

Недаром проф. Б. Мартос перейнятий ідеєю суспільно-економічної справедливости, будучи тимчасовим керівником Секретаріяту Земельних Справ 27 грудня 1917 р. доповідав і обороняв на засіданні Центральної Ради виготовлений проєкт земельного закону, який передбачав скасування права великої власности на землю, яка здебільша знаходилась у чужинецьких руках, де згідно з домаганням Всеукраїнського Селянського З'їзду, що за проєктом цього закону заборонялося продаж землі та її оренди, а розпорядження землею передавалося Земельним Комітетам під керуванням Всеукраїнського Земельного Комітету. Цей закон встановляв трудову максимальну норму 40 десятин землі, яка залишалася в користуванні землевласника та його родини, що могла її обробляти своїми власними силами. Це мотивувалося тим, що для закріплення демократичного ладу й утворення Всеукраїнської Держави мусить бути переведена соціяльна реформа для усунення визиску, що був наслідком російського панування. І хоч цей земельний закон „Мала Рада" ухвалила, то Парляментарна Комісія, докладно розглянувши його, переробила і принцип соціялізації був виключений з огляду на те, що йшов задалеко вліво.

Треба признати, що проф. Б. Мартос дав великий вклад в українську теоретичну економічну вільну науку, яку при кожній сприяючій нагоді старався застосувати в практичну господарську дійсність для добра українського народу. І навіть будучи вже в дуже поважнім віці, не переставав працювати для української вільної науки, хоча вже не з такою енергією і завзяттям, як було колись.

І так проф. Б. Мартос, перейнятий ідеєю суспільно-економічної справедливості, важко працював, щоб допомогти іншим, а при цьому старався підносити наш народ на вищий культурно-освітній рівень та старався про те, щоб морально-етичні принципи були стосовані не тільки в гарних пропаґандавних кличах, але щоб вони були здійснювані в ділянці суспільного буття та стосовані, як норми, в суспільно-економічних взаємовідносинах.

Від 1954-1957 рр. проф. Б. Мартос брав участь в організації Інституту для вивчення історії й культури СССР, а також був головою Наукової Ради цього Інституту. Від 1956-1958 рр. був секретарем Наукової Ради цього Інституту, а також від 1954-1957 рр. був головою Видавничої Колеґії Наукової Ради, де він у великій мірі причинився до розвитку наукової праці, як експерт від економічних і політичних справ у цьому Інституті.

І коли в 1958 р. проф. Борис Мартос переїхав з Европи до ЗСА, то відразу включився в наукову діяльність, викладаючи наукові дисципліни в Українськім Технічнім Інституті в Ню Йорку. Також проф. Б. Мартос у 1960 р. був запрошений до Чікаго, де в Українському Народному Університеті, що був зорганізований 8-им Відділом ООЧСУ, де головою тоді був д-р Роман Кобилецький, проф. Б. Мартос дав цінну доповідь на тему: „Гроші Української Народної Республіки".

Також слід відмітити, що проф. Б. Мартос за свої наукові праці та наукову діяльність був обраний членом УВАН і НТШ.

До найголовніших праць проф. Б. Мартоса належать такі публіковані наукові праці: 1. „Схема кооперативного будівництва" (в працях III-го Всеукраїнського Кооперативного З'їзду в Києві 1918р.).

2. „Розмежування чинности кооперативних союзів" („Українська Кооперація" 1918 р.).

3. „Курс валюти й забезпечення її золотом" („Нова Україна", Прага, 1922).

4. „Теорія Кооперації", Подєбради, 1924.

5. „Організація й ведення зібрань", Подєбради, 1925.

6. „Кооперативна Ревізія", Львів, 1926.

7. „Клясифікація кооператив" („Наукові записки Української Господарської Академії", Париж, 1937).

8. „Межі розвитку кооперації споживачів" („Наукові записки Української Господарської Академії", 1936).

(Закінчення на ст. 4-ій)

Увага! **ПАССЕЙК і КЛІФТОН!** Увага!

Повідомляємо, що
УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКА ЦЕРКВА
в ЮНІОН, Н. Дж.

відкриває своє
БОГОСЛУЖЕННЯ в ПАССЕЙКУ

в неділю, 20 листопада ц. р., о год. 3 по пол.

На цім Богослуженні візьмуть участь хор і 2 оркестри — струнна і духова.

ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО.

Адреса церкви: 163 Autumn St., Passaic, N.J.
в молитовному домі
TRINITY ASSEMBLY OF GOD CHURCH
між Lexington і Central Ave.

Союз Українок Америки — 83-ій Відділ

влаштовує

ЯРМАРОК

Неділя, 20-го листопада 1977 р.
Домівка оо. Василіян

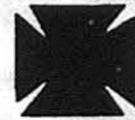
27 Схід 7-ма вул., в Ню Йорку

(напроти церкви св. Юрія)

від 9-ої ранку до 2-ої по пол.

В продажу будуть вишивані серветки, сорочки, прикраси на ялинку, книжечки та іграшки, кераміка та емалія.

Добірне домашнє печиво.

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими що 11-го листопада 1977 року, з волі Всевишнього, несподівано, відійшов у Вічність, на 77-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п.

Проф. МИКОЛА ОСТАПЯК

учасник Визвольних Змагань в Українській Галицькій Армії.

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 18-го листопада 1977 року, о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го листопада 1977 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата при 2236 Orthodox Street у Філядельфії, Па., а звідти на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — ВОЛОДИМИРА
дочка — ДАРІЯ з мужем МИХАЙЛОМ КОМАНОВСЬКИМ
брат — ВАСИЛЬ з родиною у Канаді
СЕСТРА і БРАТИ в Україні
внуки — ХРИСТЯ і АНДРІЙКО

Спілка Української Молоді Америки — Осередок ім. полк. Є. Коновальця в Нюарку-Ірвінгтоні

зі смутком повідомляє своє Членство та все Українське Громадянство, що 13-го листопада 1977 року, ненадійно, відійшов у Вічність, на 60-му році життя,

сл. п.

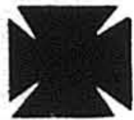
ЛЮДВИК МИГАЛЬ

член Осередку, основник Відділу Юнацтва та б. булавний Юнацтва.

•

ВШ. Дружині Покійного та всій Родині, висловлюємо наше щире співчуття.

Управа

Ділимося сумною вісткою із Членством Українського Національного Об'єднання і Братніх Організацій, Українською Спільнотою в Канаді й поза нею, що в п'ятницю, 4-го листопада 1977 року, у вечірніх годинах, у шпиталі в Торонті, Канада, після важкої недуги, відійшов у Вічність

Голова Проводу Українських Націоналістів

св. п.

ОЛЕГ ШТУЛЬ-ЖДАНОВИЧ

Член Київської Похідної Групи ОУН в 1941 році, Головний Редактор „Українського Слова", органу ПУН в Парижі.

ПАНАХИДИ були відслужені: в неділю, 6-го листопада і в понеділок, 7-го листопада 1977 р., в похоронному заведенні Кардинала, при вул. Аннетте ч. 92 у Торонті. У вівторок, 8-го листопада 1977 р., о 8-ій год. увечері, Тіло Покійного Голови ПУН перевезено до Української Православної Катедри св. Володимира в Торонті, де була відслужена частина похоронних відправ.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 12-го листопада 1977 р., з Української Православної Церкви-Пам'ятника св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., ЗСА. Похоронні відправи очолював Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ.

•

Президія Українського Національного Об'єднання в Канаді і Централі Братніх Організацій та все Членство УНО і БО
ВИСЛОВЛЮЮТЬ НАЙЩИРІШІ СПІВЧУТТЯ
ВШ. Дружині Катерині, доньці Антоніні, синові Данилові, Проводові Українських Націоналістів і Членам Українського Націоналістичного Руху з приводу невіджалуваної втрати Славної Пам'яті Олега Штуля-Ждановича, Голови ПУН.

НЕХАЙ ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО ЖИВЕ ВІЧНО В НАШИХ РЯДАХ!

Президія
Українського Національного
Об'єднання Канади

Проводи 3-го Куреня УПС і УСП „Л. Ч."

в глибокому смутку і жалю повідомляють своїх Членів, все Пластове Братство і Українське Громадянство, що з волі Всевишнього, дня 13-го листопада 1977 року, відійшов на Вічну Ватру, наш Дорогий Друг

сл. п. о. крилошанин і радник

ІВАН ПРОКОПОВИЧ

парох української католицької церкви св. Арх. Михаїла в Дірборн, капелян Пластової Станиці, Детройт, пластун сеніор довір'я і голова Фонду для Помочі Пластовим Друзям і Їх Родинам.

•

Нехай легкою буде Йому американська земля, а пам'ять про Нього вічно живою.

•

Опечаленій Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

Курінні Команди УПС і УСП „Л. Ч."

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА

повідомляє Членство і Прихильників вільної української науки, що 5-го листопада 1977 р., відійшла у Вічність

сл. п. д-р

НЕОНІЛЯ ПЕЛЕХОВИЧ ГАЙВОРОНСЬКА

дружина композитора і дириґента УСС-ів Михайла Гайворонського, членка і меценатка НТШ, яка даруючи свою бібліотеку та великі грошеві пожертви, причинилася до успішного розвою НТШ в ЗСА.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Родині Покійної складаємо щирі слова співчуття.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів і Українську Громаду, що в неділю, 13-го листопада 1977 року, в Дірборн біля Детройту, ЗСА, відійшов, ненадійно, у Вічність

св. п. о. крилошанин

ІВАН ПРОКОПОВИЧ

народж. 21-го вересня 1906 р., в Новому Яричові, біля Львові, кол. парох у Вуциках і Лежанівці, біля Грималова в Україні, в переселенчому таборі в Байройті, Німеччина і основник та довголітній парох церкви св. Арх. Михаїла в Дірборні, Міч., ЗСА.

СВЯЩЕНИЧІ ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в парафіяльній церкві св. Арх. Михаїла в Дірборні, ЗСА (6340 Chase Rd., Dearborn, Mich. 48126, U.S.A.) в п'ятницю, 18-го ц. м. і в суботу, вранці, 19-го ц. м.

Тлінні Останки Покійника будуть похоронені на цвинтарі Holy Sepulchre.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Інж. ІРИНЕЙ ПРОКОПОВИЧ — син
СТЕПАНИДА ПРОКОПОВИЧ — мати
Д-р ВОЛОДИМИР ПРОКОПОВИЧ — брат
МАРІЯ ГОЛОД — сестра
ХРИСТИНА ПРОКОПОВИЧ — братаниця
ХАРИТЯ ГОЛОД — сестрінка
Д-р РЕНАТА ГОЛОД-ТРЕТЯК — сестрінка з чоловіком д-ром ОЛЕГОМ ТРЕТЯКОМ

•

Просимо складати пожертви на Патріярший Фонд або Енциклопедію Українознавства НТШ, замість квітів на могилу Дорогого Покійника.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Організація Оборони Чотирьох Свобід України — 1-ий Відд. в Нюарку-Ірвінгтоні

зі смутком повідомляє своє Членство та все Українське Громадянство, що 13-го листопада 1977 року, ненадійно, відійшов у Вічність, на 60-му році життя

сл. п.

ЛЮДВИК МИГАЛЬ

член та довголітній член Управи Першого Відділу.

•

ВШ. Дружині Покійного та всій Родині висловлюємо наше щире співчуття.

Управа

В П'ЯТУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого та Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТУСЯ і ДІДУСЯ

бл. п. о. крилошанина

ЕВГЕНА МАЦЕЛЮХА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в днях 20-го листопада, в церкві св. Юра в Ню Йорку, о год. 12-ій дня;

у вівторок, 22-го листопада — Стетен Айленд, в церкві св. Тройці та в Ню Йорку, в церкві св. Юра, о год. 8-ій ранку.

Про молитви за спокій душі Покійного просять —
дружина Софія, Діти і Внуки

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БРАТА, БРАТАНКА, ВУЙКА і ШВАГРА

бл. п. мґра прав

РОМАНА КЕКІША

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 27-го листопада 1977 р., о год. 12-ій вполудне, в церкві св. Юра в Ню Йорку;

в понеділок, 28-го листопада 1977 р., о год. 7-ій ранку, в катедрі св. о. Николая в Чікаго, Ілл.

Просимо в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина, Брат і Родина

В ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ, БРАТА і СТРИЙКА

сл. п.

БОГДАНА КРАВЦЕВА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

у понеділок, 21-го листопада:
в Нюарку-Ірвінгтоні, в церкві св. Івана Хрестителя, в год. 11-ій перед пол.;
в Кергонксоні, в церкві св. Трійці, перед полуднем;
в Римі, в церкві св. Софії;

у вівторок, 22-го листопада: у Філядельфії, в церкві св. Миколая, в год. 7-ій рано;

в суботу, 19-го листопада: в Бавнд Бруку, Н. Дж., в церкві св. Андрія, в год. 11-ій перед полуднем.

Просимо згадати в цей день Покійного в своїх молитвах.

ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУКИ
БРАТ з ДРУЖИНОЮ і ДІТЬМИ та ВНУКАМИ

З глибоким сумом повідомляємо своїх Членів і Українське Громадянство, що 4-го листопада 1977 року, по довгій і тяжкій недузі відійшов у Вічність на 60-му році життя

св. п.

ОЛЕГ ШТУЛЬ-ЖДАНОВИЧ

Голова Контрольної Комісії Наукового Товариства ім. Шеченка в Европі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Наукове Товариство ім. Шевченка
Сарсель, Франція

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ
ВІДДІЛ в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.
запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

з нагоди 85-их Уродин і 60 років Священнослужіння

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Субота, 19-го листопада 1977 року, о год. 7-ій веч.
у церковній залі св. Володимира при Ґрір Аве., Елизабет, Н. Дж.

Ювілейне слово — В. ПАСІЧНЯК

В ПРОГРАМІ:
„КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ" при Станиці І УД УНА в Нюарку під мист. керівництвом О. ГОЛОВАЦЬКОГО і В. ЮРКЕВИЧА; Квартет „КАРАВАНА" під мист. керівництвом М. ШКВАРКА; Хор „БОЯН" під мист. керівництвом Р. ЛЕВИЦЬКОГО; Деклямація — ГАЛИНА КОРОЛЬ; Дует — Д-р Р. ГРАБ і Р. ЛЕВИЦЬКИЙ, при акомпаньяменті Н. САВИЦЬКОЇ.

Субота, 4-го лютого 1978 року
Бенкет і Баль 8:30 веч. Коктейль 7:30 вечора.
Оркестра „Темпо"
Grand Ball Room — Hotel Pierre
5th Avenue at 61st Street, New York, N.Y.

БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ і ЛІКАРІВ

З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Зголошення дебютанток приймають
до 1-го січня 1978 року:

п-ні Б. ГНАТКІВСЬКА
32-09 Bell Blvd., Bayside, N.Y. 11361.
Тел. (212) BA 4-7369

і

п-ні В. КУШНІР
28 Ritchie Drive, Yonkers, N.Y. 10705.
Тел. (914) 423-1895

Комітет видання першого українського атласу України

До Українського Громадянства і Установ

Українське Історичне Товариство в співпраці з авторами підготовило до друку перший Історичний Атлас України. Атлас появляється за редакцією проф. д-ра Любомира Винара. Матеріяли опрацювали проф. д-р Іван Тесля і картограф Евген Тютько.

Співробітниками і консультантами Атласу є проф. д-р Олександер Оглоблин, д-р Марко Антонович, д-р Олександер Домбровський, бл. п. проф. Михайло Ждан, проф. Н. Кордиш-Головко, і проф. Лев Шанковський.

Це перший Атлас Історії України — фундаментальне і необхідне видання для кожного хто цікавиться історією Східньої Европи.

У зв'язку з тим, що УІТ не має відповідних фондів на видання Атласу—в Чікаго створено Комітет для збірки необхідних фондів на покриття коштів того конечного видання. Основна ціль Комітету є зібрати 30 тисяч долярів і причинитися до швидкої появи першого історичного атласу. Звертаємося до українських громадян і установ допомогти в цій надзвичайно важливій справі і скласти одноразову суму у формі зворотної безвідсоткової позички. Історичний Атлас України належить до найважливіших публікацій і заслуговує на спонтанну підтримку нашої громади. Чеки просимо висилати на адресу:

Credit Union St.
Selfreliance no. 21469
2357 W. Chicago Ave.
Chicago, Ill. 60622

За Комітет: Степан Куропась

д-р Ахіль Хрептовський
д-р Роман Кобилецький
д-р Василь Трухлий
Евген Тютько

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Український Літературно-Мистецький Клюб
186 2nd Avenue

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 18-го листопада ц. р., о год. 7:30 вечора, тут у приміщеннях цього Клюбу доповідатиме інж. Михайло Пежанський на тему: „Фотографічна документація для збереження наших традицій". Доповідь ілюструватимуть прозірки.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го ЛИСТОПАДА 1977 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд., о год. 2-ій по пол. у Вінярського. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Управа.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Проситься чл. прибути. — В. Марущак, рекр. секр.

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД СУМА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

УНС на виховну працю сумівської молоді. Також В. Василенко з Гартфорду репрезентант 277 Відділу УНС, заявив, що Відділ дарує Оселі СУМА ранішу позичку в сумі 1.000 долярів. Менші пожертви на виховну працю склали також д-р Я. Бернардин від Екзекутиви СУК „Провидіння", Школа Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку,ООЛ та інші організації. Головну Управу УНПомочі репрезентував пор.Лев Футала,а нюйоркську метрополію голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділ УККА інж. Євген Івашків. Численні представники сиділи також за передніми столами від ОЖ ОЧСУ, Т-ва УПА, ПАБНА, ООЛемківщини, Шкільної Ради УККА. Між ними був також управитель Союзівки Володимир Квас, Осип Ґаландюк, фінансовий секретар міської управи Елленвіллу, пан і пані Русов, представник конґресмена Б. Ґілмена та інші. Приявні щиро вітали виступ стейтового сенатора Едвіна Мейсона, якого представив публіці ред. І. Длябога. Наспіло також багато письмових привітань від Владик: Мстислава, УПЦ, Кир Йосифа, Кир Василя, Кир Ярослава, Голови Проводу ОУН Ярослава Стецька та багатьох інших організацій, як також американських сенаторів і конгресменів, прізвища яких прочитав керівник бенкету.

В мистецькій частині виступили: Іванна Климовська-Язичинська з гуморесками і солістка хору „Жайворонки" Осередку СУМА в Ню Йорку панна Оля Гірняк при акомпаньяменті Соні Шерег. Програму бенкету закінчено подякою інж. М. Шміґеля гостям і Василеві та Володимирі Харукам, які влаштували з нагоди З'їзду виставку сумівських видань, значків тощо. Кінцеву молитву провів о. Р. Мірчук. Після бенкету делегати і гості забавлялись під звуки оркестри „Сини Степів" з Монтреалю.

Другий день З'їзду

В неділю, 13-го листопада, після Служби Божої, що її на інтенцію З'їзду відправляв о. Р. Мірчук, розпочалась друга пленарна сесія З'їзду, на якій звітували комісії: Мандатно-вирифікаційна, Статутова, Юнацька, Дружинників, Фінансово-Господарська і номінаційна. Після кожного звіту відбувались деколи дуже гарячі дискусії, що свідчили про велику турботу делеґатів про дальшу долю Спілки — її зріст, зміцнення праці, перехід на нові методи виховної системи тощо.

Нові керівні органи СУМА

На пропозицію Номінаційної комісії, до якої входили: пор. Лев Фетала, ред. В. Левенець, Стефа Остапчук, мгр Іван Кобаса, Євгенія Кузьмович, Микола Бачара, Ярослав Почтар, Степан Кіра і Михайло Носаль, обрано таких осіб до нових керівних органів СУМА на роки 1977—80: інж. Миросла Шміґель — голова КУ СУМА, Євгенія Кузьмович — перший заступник голови, мгр Осип Рожка — другий заступник голови, Роман Зварич — третій заступник голови, Марія Барна — секретар, Зеновій Галькович - організаційний керівник, Христина Грицковян — керівник преси й інформації, Петро Когут — керівник фінансів, Корнель Василик — культурно-освітній керівник, ред. Ігор Длябога — керівник зовнішних зв'язків, Роман Глушко — керівник фізичного виховання, Тарас Дрозд — головний булавний дружинників, Ігор Мірчук — головний булавний юнацтва, Богданна Сидор-Чарторийська — координатор Батьківських Комітетів, мгр Теодор Воляник — господарський керівник, мгр Євген Гановський — голова Головної Виховної Ради СУМА. Окружні координатори: Чікаґо — Тарас Дрозд, Детройт — Мирон Федорів, Клівленд — Григорій Головка, Ню Йорк-Ню Джерзі — Корнель Василик, Нова Англія — Тиміш Мельник, Філядельфія — Микола Бачара, „Холодний Яр" (Боффало-Рочестер) — Леся Балко Міннеаполіс — Катря Бреславець. Вільні члени: д-р Аскольд Лозинський, мгр Іван Кобаса, Оля Король, Михайло Фурда, Михайло Шашкевич, Ігор Шперналь, Ігор Оліяр, Мирослава Левенець, Стефанія Остапчук, Мирон Футала, Ярослав Петрик і Володимир Костик; Контрольна комісія: інж. Микола Семанишин — голова, члени: ред. В. Левенець, Степан Кіра; заступники членів: Мирон Корнага, М. Зелес; Товариський суд: Мирон Лущак — голова, члени: Ярослав Почтар, Нуся Вох, заступники: Володимир Гетьманський, Ігор Мороз. Обрано також 5-ох членів ГВРади, а саме: проф. З. Сагана, О. Король, М. Солтиса, О. Галькович і І. Фодорняка.

Після вибору нових Органів СУМА відбулась ще церемонія нагородження найкращих Осередків і передача прапору КУ, як також відзначення багатьох членів грамотами і третім ступнем виховника. Переходовий прапор на каденцію 1977—80 рр. одержав Осередок ім. В. Біласа в Бостоні, Масс. Відзначено Осередки: Ню Йорк, Палатайн і Пассейк. До 3-го ступня виховника підвищено: О. Р. Мірчука, Євгенію Кузьмович, В. Кузика, М. Бачару, І. Павлика, д-ра П. Надзікевича, мгр Оксану Ференц і мгр О. Рожку. Грамотою „Суспільника" нагороджено ред. В. Левенця, а грамотами „Визначний член" М. Кекіша, Д. Новошицького, Я. Куляса, П. Крутяка, М. Куляса, Б. Лесюка, Е. Панчишина.

Після короткого слова новообраного голови КУ СУМА, побажання новообраній управі склав ще мгр О. Коваль. Молитвою і відспіванням пісні „Боже Великий" закінчено о годині 5-ій цей З'їзд СУМА, який проходив під кутом допомоги борцям в Україні і у співзвучності з їхньою працею.

ПРОФ. БОРИС М. МАРТОС

(Закінчення зі ст. 2-ої)

9. „До методи студіювання кооперації" („Економіст", Подєбради, 1928).
10. „Відбудова української кооперації" (Збірник „Сільське господарство України", Прага, 1942).
11. „Гроші Української Держави", Мюнхен, 1972.
12. „Значення М. І. Туган-Барановського для Української Кооперації" („Наукові Записки Українського Технічно-Господарського Інституту", кн. У., Мюнхен, 1954.
13. „Значення власної продукції для кооперації" („Кооперативна Республіка", Львів, 1937).
14. „Балін і Козлов" („Кооперативна Республіка"), Львіві, 1937.
15. „Перші кроки Української Центральної Ради" („Український Історик", ч. 39—40).
16. „Василь Доманицький", Вид. Ревізійного Союзу Укр. Кооператив, Львів, 1938.

Очевидно, що проф. Борис Мартос ще мав багато більше наукових праць, які були друковані в різних газетах і журналах.

Проф. Борис Мартос належить до великих і заслужених корифеїв української вільної економічної науки, а також він був політиком і суспільно-громадським діячем та учасником будови української вільної і незалежної держави. Він належав до тих велетнів духа й чину, які всі свої сили, здібності й працю віддали на службу своїй батьківщині Україні.

ТАРЗАН, Ч. 7854. Воєнні пляни

Пощо здалися два патрульні човни для ведення війни в джунглях, Даліле?

Вертаймось до „головного штабу", Тарзане, там я тобі все поясню!

Крім того, що човни вповні озброєні, чи вони теж мають бинзину?

Певно, що мають... Адже початок нашої інвазії тільки за кілька днів!
Що?... День інвазії?!